

frouw Ribot. Het viel hem echter onmogelijk de gelijkenis te treffen en deze verwarrende omstandigheid maakte het hem, na vele vergeefsche pogingen, duidelijk, dat zij hem 't tegenovergestelde van onverschillig was.

Om welke reden Hauck van Leiden verhuisd is naar Rotterdam, is mij niet bekend. Dit zal echter gebeurd moeten zijn vóór 1776 of wel uiterlijk in genoemd jaar, daar hij op 6 December van dat jaar in het Poorterboek werd ingeschreven. In 1781 wordt hij tot corrector van het Rotterdamsche Teekengenootschap benoemd. In 1790 en in 1794 wordt hij als hoofdman van het St. Lucasgilde gekozen.

De overlevering bewaart nog het verhaal van een club, uit beoefenaars en vrienden der schilderkunst bestaande en daaronder personen van zeer uiteenlopende maatschappelijke gesteldheid. Laatstgenoemde omstandigheid had er toe gebracht, om als bindende voorwaarde te bepalen, dat de clubleden, die het gezelschap afwisselend plachten te ontvangen, daarvoor nimmer eenigszins belangrijke onkosten zouden maken. Eens, toen Hauck aan de beurt was, laadde deze zich echter de bestraffing van de vrienden op den hals wegens den reusachtigen en oogenschijnlijk kostbaren tulband, dien hij op zijn tafel had staan. Nauwelijks was echter gebleken dat deze tulband zijn ontstaan dankte, niet aan de kunst van den koekbakker, maar aan het decoratief talent van den gastheer, of de ontstemming werd nog grooter. Hauck zag slechts kans, die te bezweren, door zijn bedrog goed te maken met een nieuw, doch thans niet gecamoufleerd gebak.

Hauck liet bij zijn dood in 1801 te Rotterdam, waar hij in de Oosterkerk begraven is, slechts een dochter na, Eva Susanna, in 1795 gehuwd met zijn leerling Cornelis Bakker.

Van het overlijden van zijn eenig zoontje, op 26 Augustus 1771, gewaagt een „Troostzang” van J. van Alphen en een „Dankzegging” daarvoor van den schilder, beide in geteekende letters en met calligrafische opschriften, onder Hauck's nagelaten papieren bewaard.

Haucks dochtertje Eva Susanna was den 14en September 1773 geboren en dus bijkans acht jaren oud, toen haar broertje stierf. Dat zij het troetelkind is geworden, laat zich